

PEKKA ERVAST

**Pieni
Ruusu-Risti-
Katekismus**

PEKKA ERVAST

Pieni
Ruusu-Risti-Katekismus

Helsingissä 1953

R U U S U - R I S T I

JEESUKSEN KRISTUKSEN SEITSEMÄN KÄSKYÄ.

1. Kuinka monta käskyä on Jeesus Kristus antanut seuraajilleen elämän ohjeeksi?

Kaksi yleistä ja viisi yksityiskohtaista, yhteensä seitsemän käskyä.

2. Ovatko nämä käskyt lain merkityksessä, jonka noudattamattomuudesta seuraa rangaistus?

Eivät. Laki on Kristukseen saakka, mutta hänen jälkeensä on evankeliumi eli hyvä sanoina.

3. Mitä se merkitsee?

Se merkitsee, että ihminen on nyt vapaa olento, joka itse päättää, mikä hänen mielestään on totuus ja missä määrin hän tahtoo henkisesti kehittyä. Jeesuksen käskyt eivät ole uhkauksia, vaan lupauksia. Ne eivät sano: sinun täytyy tai käy sinun huonosti; ne sanovat: tee näin, niin pääset totuuden perille ja tulet onnelliseksi. Ne ovat elämän ohjeita, ihanteita, joita Kristus näyttää meille sisäisessä valaistuksessa.

4. Mikä on ensimmäinen yleinen elämän ohje?

Jumala on henki ja hänen valtakuntansa on meissä. Jumalan valtakuntaa on etsittävä ennen kaikkia aineellisia arvoja ja häntä on palveltava hengessä ja totuudessa.

5. Mitä tämä merkitsee?

Että meidän ei tule ”pelätä” mitään ulkonaisia jumalia, sillä ainoa jumala, jota ihmisen tulee rakastaa

ja palvella, on se isä, joka ilmoittaa itsensä ihmisen omassa hengessä ja jonka tuntemus alati kasvaa ja syvenee. Hänen kuningaskuntansa on meissä, eikä meillä ole henkistä tietoa elämästä, ennenkuin olemme omassa tajunnassamme avanneet portit tähän totuuden valtakuntaan.

6. Kuinka voimme päästä tietoon sisäisestä jumalan valtakunnasta?

Etsimällä totuutta koko sydämellämme, koko sielullamme ja koko mielellämme. Sentähden Jeesus sanoo, että laissakin oli suurin ja ensimmäinen käsky: rakasta herraa jumalaasi koko sydämelläsi ja koko sielullasi ja koko mielelläsi. Harvat ihmiset käsittivät silloin, että ”herra jumala” oli etsittävä ihmisestä itsestään, mutta Kristuksen hyvän sanoman jälkeen saa jokainen ihminen vapaasti tietää, että jumalan valtakunta on hänessä.

7. Mikä on toinen yleinen elämän ohje?

Sen on Kristus ilmaissut seuraavilla sanoillaan: uuden käskyn annan teille, että rakastatte toinen toistanne niinkuin minä olen rakastanut teitä, että tekin niin rakastaisitte toinen toistanne.

8. Missä suhteessa tämä toinen ohje on edelliseen?

Jos ihminen sisäisessä heräyksessä ”näkee jumalan”, näkee hän myös, että jumala, joka on rakkauden henki, saa hänet rakastamaan inhimillisiä veljiään. Ja taas, jos ihminen rakastaa veljiään, vie tämä rakkaus hänet vastustamattomasti isän jumalan tuntemiseen. Jeesus sanookin, että vanhassa laissa oli toinen käsky, ”rakastaa lähimmäistäsi niinkuin itseäsi” ensimmäisen

käskyn veroinen ja että niissä kahdessa riippui koko laki ja profetat. Mutta rakkaus, joka laissa oli velvollisuus, on evankeliumissa elämän autuus.

9. Minkätähden Jeesus nimittää tätä toista ohjetta uudeksi?

Sentähden, että hän toivoo ja tahtoo, että rakkaus, jolla kristitty rakastaa veljiään, on oleva sen rakkauden kaltainen, jolla Jeesus Kristus rakasti. Hän sanookin: sillä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on rakkaus keskenänne.

10. Oliko Jeesuksen rakkaus laadultaan uusi?

Oli. Se oli uusi sekä hengeltään että ilmaisumuodoltaan verrattuna siihen rakkauteen, josta juutalaisilla yleensä oli käsitystä.

11. Minkälainen oli rakkaus, jolla Jeesus tahtoi, että hänen opetuslapsensa toisiaan rakastaisivat?

Se ilmenee viidestä yksityiskohtaisesta käskystä ja saa niistä selityksen.

12. Mikä on ensimmäinen yksityiskohtainen käsky?

Älä vihastu.

13. Sisältyykö siihen uusi rakkauskäsite?

Sisältyy. Jeesus sanoo: olette kuulleet sanotuksi isille ”älä tapa” ja joka tappaa, hän on vikapää oikeuden edessä. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on vikapää oikeuden edessä; ja joka sanoo veljelleen, ”sinä kelvoton”, on vikapää neuvoston edessä; ja joka sanoo, ”sinä jumalaton”, on vikapää gehennan tuleen.

Näihin sanoihin sisältyy uusi rakkauskäsite, sillä juu-

talaisten jumala on kieltänyt tappamisen, mutta rakkauden isä kieltää suuttumisenkin.

14. Tekikö Jeesus uudella suuttumattomuuskäskyllään vanhan tappamiskiellon mitättömäksi?

Ei. Vanha käsky sisältyy uuteen, sillä Kristuksen seuraaja ei tapa, koska hänen ei edes pidä suuttua.

15. Mikä on toinen yksityiskohtainen käsky?
Älä ole epäpuhdas ajatuksissakaan.

16. Sisältyykö tähän uusi rakkauskäsite?

Sisältyy. Jeesus sanoo: olette kuulleet sanotuksi ”älä tee aviorikosta”. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan sydämessään.

17. Tekeekö Jeesus vanhan käskyn mitättömäksi?

Ei. Vanha käsky sisältyy uuteen, sillä kristitty, joka ei ajatuksissakaan saa olla epäpuhdas, ei tee aviorikosta. Kristuksen elämän ohjeet ovat kauniimpia, hienompia ja sen kautta siveellisempiä kuin Mooseksen, sillä ne ovat rakkauden ihanteita. Jeesus lisää: on sanottu ”joka erottaa vaimon luotaan, antakoon hänelle erokirjan”. Mutta minä sanon teille, joka erottaa vaimon luotaan, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, samalla kun hän itse on syypää huoruuteen, ja joka nai erotetun, hän tekee aviorikoksen.

18. Mikä on kolmas yksityiskohtainen käsky?

Älä vannoa äläkä sitoudu, vaan puhu totta.

19. Sisältyykö tähän uusi rakkauskäsite?

Sisältyy. Jeesus sanoo: vielä olette kuulleet sanotuksi isille: ”älä vannoa väärin”, vaan ”täytä herralle valasi”. Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään

vannoko. . . vaan olkoon teidän puheenne: ”niin, niin” tai ”ei, ei”. Mikä on siitä yli, se on pahasta.

20. Mikä on tämän käskyn ydin?

Jeesus kieltää lupailemisen tulevaisuuden suhteen. Hänen seuraajansa pysyy totuudessa, on rehellinen itselleen ja toisille eikä sitoudu sanoillaan tulevaisuuden suhteen, mikäli se ei ole hänen vallassaan.

21. Mutta eikö avioliitto esim. perustu lupauksiin ja sanoihin?

Ei. Avioliitto perustuu tekoon ja on yhtä luonnollinen kuin elämä.

22. Onko valanteko oikeudessa kielletty?

Valanteko on tosi kristityltä turha, koska hän joka tapauksessa puhuu totta.

23. Kuka on tosi kristitty?

Ainoastaan hän, joka elämässään seuraa Jeesusta Kristusta, noudattaa hänen käskyjään ja ohjeitaan.

24. Mikä on neljäs yksityiskohtainen käsky?

Älä tee vastarintaa sille, joka on paha.

25. Sisältyykö tähän uusi rakkauskäsite?

Sisältyy. Jeesus sanoo: olette kuulleet sanotuksi: ”silmä silmästä ja hammas hampaasta”. Mutta minä sanon teille: älkää tehkö vastarintaa sille, joka on paha; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, niin käännä hänelle toinenkin; ja jos joku tahtoo käydä oikeutta kanssasi ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada viittasikin; ja jos joku pakottaa sinut yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi. Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käänny pois siitä, joka tahtoo sinulta lainata.

26. *Onko uudella käskyllä vanha tehty mitättömäksi?*

On. Vanha perustuu koston ja oikeuteen. Uusi anteeksiantoon ja rakkauteen.

27. *Mikä on viides ja viimeinen yksityiskohtainen käsky?*

Rakastakaa vihollisianne.

28. *Sisältyykö tähän uusi rakkauskäsite?*

Sisältyy. Jeesus sanoo: olette kuulleet sanotuksi ”rakasta lähimmäistäsi” ja ”vihaa vihollistasi”. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä sadattelevat; tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat ja vainoavat, että olisitte taivaallisen isänne lapsia, sillä hän antaa aurinkonsa paistaa niin pahain yli kuin hyväinkin, ja antaa sataa niin vanhurskaille kuin väärillekin. Sillä jos rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä palkkaa teille siitä on? Eivätkö publikaanitkin tee samoin? Ja jos osoitate ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

29. *Mikä on uuden käskyn ydin?*

Kristitty ei sodi. Alkuperäinen sana, joka on suomennettu ”vihollinen”, ei tarkoita persoonallista vihamiestä, jolle on ”tehtävä hyvää”, vaan poliittista vihollista, muukalaista, toiseen kansakuntaan kuuluvaa; häntä on rakastettava.

30. *Kieltääkö Jeesus Kristus sotimisen?*

Kieltää kaikilta niiltä, jotka tahtovat häntä seurata ja olla hänen opetuslapsiaan.

31. Miksi kristikunta aina on sotinut ja miksi kirkot ovat Kristuksen nimessä rukoilleet, kukin oman maansa sotajoukkojen puolesta?

Ns. kristikunta ja ns. kristilliset kirkot eivät Jeesusta Kristusta tunne eivätkä hänen elämänooppiaan; eivät ainakaan sitä seuraa, vaan kieltävät sen, kieltäen samalla mestarinsa ja vapahtajansa.

32. Voisiko Suomen kansa olla kristitty ja seurata Jeesusta? Eivätkö silloin viholliset hyökkäisi maahan ja hävittäisi koko kansan?

Suomen kansa ei kansana voi olla kristitty, ellei jokainen kansalainen sitä ole. Yksilöt yksilöinä seuraavat Jeesusta Kristusta, ja näkyväisessä maailmassa kansa on vain yksilöiden summa. Mutta jos kaikki kansan yksilöt olisivat kristityitä, silloin Suomen kansakin olisi kristitty eikä silloin enää olisi ”vihollisiakaan,” jotka voisivat maahan hyökätä.

33. Mihin käskyyn on Jeesus yhdistänyt viisi edellistä?

Seuraavaan: olkaa siis te täydelliset, niinkuin taivaallinen isänne on täydellinen.

USKO JA TIETO.

34. Mitä on usko?

Usko on ihmisen tajunnassa asuva henkinen voima, joka yhdistää hänet kaikkialliseen ja iankaikkiseen elämän henkeen eli jumalaan.

35. *Onko usko riippuvainen opinkappaleista tai tekemisessä jonkun opin kanssa?*

Ei suorastaan. Usko ei ole minkään opin tai opinkappaleen totenapitämistä, vaan sisäinen vakaumus, tieto ja antaumus elämän isälle. Monenlaiset opit ja opinkappaleet voivat, ellei ihminen osaa ajatella ja arvostella, vaikuttaa ehkäisevästi uskon heräämiseen, vaikka usko, kerran heränneenä, etsii ja saa apua ajattelusta ja järjen toiminnasta.

36. *Kuinka usko herää?*

Usko herää itsestään, koska se on henkinen voima.

37. *Mikä aiheuttaa sen heräämisen?*

Ihmisen vilpittömän totuuden etsintä, joka ei tapahdu ainoastaan koko mielellä eli järjellä, vaan myös koko sielulla ja koko sydämellä.

38. *Voiko uskoa tarkemmin määritellä?*

Voi. Usko jumalaan tarkemmin analysoituna eli eriteltynä on uskoa isään, poikaan ja pyhään henkeen.

39. *Mikä on usko isään?*

Usko isään on uskon varsinainen ja ehdoton sisältö. Usko isään edellyttää, että ihminen totuuden etsinnässään on päässyt kohtaan, jossa hän ei katso olemassaoloa paljaaksi aineelliseksi ilmiöksi, järjettömäksi luonnoksi, sattuman hengettömäin lakien aiheuttamaksi, vaan on lujasti vakuutettu siitä, että näkyväinen maailmankaikkeus on ikäänkuin suuri ruumis, jonka elävänä ja tajuisena sieluna on jumala. Usko isään edellyttää ja sisältää samoin, että ihminen on lujasti vakuutettu maailmankaikkeuden jumalan hyvästä tahdosta ja rakkaudesta maailmaa kohtaan, eritoten, että

jumala rakastaa muuttumattomalla ja ikuisella rakkaudella joka ainoata ihmissielua. Usko isään keskityykin siihen, että jumala rakkaudessaan tahtoo antautua ihmiselle ja auttaa häntä saavuttamaan elämänsä tarkoituksen ja sitä varten ikäänkuin odottaa ihmisen sielun ja sydämen ovella.

40. Mikä on elämän tarkoitus?

Jeesus sanoi: olkaa täydelliset, niinkuin teidän tai vaallinen isänne on täydellinen.

41. Onko tämä ihmiselle mahdollista?

Ihmiselle yksin ei, mutta jumalan auttamana varmasti. Ei Jeesus Kristus turhia puhunut.

42. Mikä on usko poikaan?

Usko poikaan on uskoa siihen, että ihmisen henki on yhtä jumalan hengen kanssa. Jumalan pojaksi eli Kristukseksi nimitetään sitä ihmisen sisäistä henkeä, jonka hän uskossa saavuttaa. Ihmisen salainen henki on jumalan poika.

43. Missä suhteessa Jeesus Kristus on tähän?

Jeesus Natsarealainen oli ihminen, jossa Kristus eli jumalan poika oli täyteen mittaan kehittynyt, niin että se, joka Jeesuksen Kristuksen näki, näki myös isän.

44. Onko Jeesus Kristus maailman vapahtaja?

On kylläkin, koska hän oli veljistä ensimmäinen, joka saavutti täydellisen suhteen isään.

45. Tuleeko meidän uskoa Jeesukseen Kristukseen?

Tulee tietenkin: meidän tulee täydellä luottamuksella antautua Jeesuksen johdettavaksi. Kristillisyytemme on siinä, että seuraamme Jeesusta, joka on

meille tie, totuus ja elämä, koska hän on ilmoittanut meille isän.

46. Oliko Jeesus jumala?

Ei. Jeesus oli ihminen niinkuin me, mutta Kristus oli ja on jumalan poika ihmisen hengessä. Ja koska Kristus täytti Jeesuksen täydellisesti, olivat Jeesuksen teot ja sanat, hänen ajatuksensa ja tunteensa jumalan pojan tekoja ja sanoja, jumalan pojan ajatuksia ja tunteita. Sentähden ei Jeesus puhunut ja toiminut, vaan isä jumala puhui ja toimi hänessä ja hänen kauttaan.

47. Voiko kukaan ihminen saavuttaa saman täydellisyyden kuin Kristus?

Jeesus sanoi: seurakaa minua ja te tulette tekemään vielä suurempia tekoja kuin minä. Mutta harvat ihmiset ovat vielä uskaltaneet seurata Jeesusta.

48. Mikä on usko pyhään henkeen?

Usko pyhään henkeen on uskoa ja luottamusta totuuden henkeen, joka elähyttää vilpitöntä ja rehellistä ihmistä, joka totuutta etsii; ja tämä usko totuuden henkeen, totuuden omaan voimaan, on lujaa luottamusta siihen, että totuuden oma voima vie etsijän jumalan luo. Usko pyhään henkeen on uskoa siihen, että isä jumala auttaa ihmistä, joka ennen kaikkea muuta etsii jumalan valtakuntaa, myöskin sitä valtakuntaa löytämään. Niinkuin Jeesus sanoi: etsikää, niin te löydätte. Totuuden pyhä henki auttaa meidän sie-luamme löytämään jumalan, avaamalla meille portit siihen henkemme taivaalliseen kuningaskuntaan, jossa isä on hallitsijana.

49. Alkaako usko siis pyhästä hengestä?

Alkaa. Sielumme ottaa vastaan ensin totuuden rakkauden ja etsimisen pyhän hengen ja kulkee sitten pojan kautta isän luo. Se on totinen kristinusko kuten Kristuskin sanoi: niin rakasti jumala maailmaa, että hän antoi ainosyntyisen poikansa, jotta jokainen, joka häneen uskoo, ei hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän.

50. Nimittääkö Jeesus noissa sanoissa itseään jumalan ainosyntyiseksi pojaksi?

Eipä suinkaan. Jumalan ainosyntyinen poika on Kristus meissä, Kristus Jeesuksessakin. Jeesus oli ihminen.

51. Mikä on iankaikkinen elämä?

Iankaikkinen elämä on elämä jumalassa.

52. Alkaako se kuoleman jälkeen vaiko ns. ylösnousemuksessa?

Iankaikkinen elämä alkaa sinä hetkenä, jolloin ihminen hengessään tulee tietoiseksi isän läsnäolosta ja tuntee ja tietää itsensä jumalan pojaksi. Iankaikkinen elämä on riippumaton ajasta ja elää ajan sisällä ja samalla sen yläpuolella.

53. Onko ruumillinen ylösnousemus olemassa?

On.

54. Mikä se on?

Jokainen ihminen, joka ei ole täydellisyyttä saavuttanut, nousee jälleen ylös kuolleista, so. syntyy eli ruumistuu uudestaan maan päälle, jotta hän uudestaan olisi tilaisuudessa etsimään jumalaa, jota hän ei vielä ole löytänyt.

55. *Nouseeko hänen vanha ruumiinsa ylös kuoleista?*

Ei. Vanha ruumis on haihtunut alkuosiinsa, mutta kuolematon henki pukeutuu jälleen aineruumiiseen, joka semmoisenaan on uusi.

56. *Eikö kukaan ole ikuisesti kadotettu?*

Ei.

57. *Mutta kristikunta uskoo, että helvetti on olemassa?*

Se oli keskiajan kirkon erehdys. Kun se tuomitsi jälleensyntymisopin kerettiläisyydeksi, oli jälellä vain helvetti niille, jotka eivät pitäneet kirkonoppia totena.

58. *Kuuluuko jälleensyntymisoppi oikeaan uskoon?*

Ei mikään oppi kuulu uskoon, sillä usko on henkinen voima ja näkemys. Usko on ihmisen sisin ja salaisin kyky.

59. *Millä tavalla tulee kristityn suhtautua oppeihin ja opinkappaleihin, esim. jälleensyntymisoppiin?*

Hänen tulee punnita niitä järjellään, sydämellään ja siveellisellä tunnollaan, pohtia ja mietiskellä niitä ja niinkuin apostoli sanoo, tutkia kaikkea.

60. *Mistä hän tietää, mikä oppi on oikea, mikä väärä?*

Totuuden pyhä henki, joka hänessä vaikuttaa, auttaa häntä karttamaan vääriä ja valheellisia oppeja, kunnes hänestä tulee tietäjä, joka itse näkee totuuden.

61. *Voiko ihmisestä kehittyä totuuden tietäjä? Eikö hänen tarvitse aina uskoa?*

Usko ei ihmisestä koskaan häviä, koska usko on siveellinen voima, henkinen elämä, joka yhdistää hänet

isään jumalaan. Mutta kun hän on uskon elämän saavuttanut, herää hänessä sisäisiä aisteja, uusia sielullisia kykyjä, jotka avaavat hänen tutkivalle järjelleen ja ajatukselleen uusia, ennen kuulumattomia maailmoja. Hän on tilaisuudessa tutkimaan askel askeleelta yhä suurempia ja syvempiä elämän ja luonnon salaisuuksia, eikä hänen enää tarvitse pitää opinkappaleita tai oppeja tosina ilman muuta, vaan hän kykenee tutkimaan ja näkemään, mitä tosiseikkoja ja totuuksia oppien takana piilee.

62. Kirkko on aina opettanut, että ihminen ei voi tietää jumalallisia salaisuuksia, vaan on pakotettu niihin uskomaan?

Kirkko on väärässä, sillä apostoli sanoo, että ihmisen henki tutkii jumalan hengen salaisuuksia. Mutta ennenkuin ihmisessä ovat auenneet hänen sisäiset aistinsa, uskoo eli paremmin sanoen pitää hän totena, mitä tietäjät ja näkijät kertovat ja ovat kertoneet näkymättömän maailman asioista.

63. Jos usko aina pysyy, kumpi on korkeampi: usko vai tieto?

Usko ja tieto eivät ole keskenään ristiriidassa. Todeksi luuleminen ja tieto ovat toistensa vastakohtia, sillä kun ihminen jonkun asian tietää, ei hänen enää tarvitse luulla sitä todeksi. Usko sitä vastoin on siveellinen voima, joka ei suinkaan ole tiedon vastakohta, vaan sen synnyttäjä.

64. Onko usko esim. luonnontieteellisen tiedon synnyttäjä.

Usko totuuden pyhään henkeen on. Sillä kaikki

tieto on syntynyt siitä luottamuksesta, että tieto on saavutettavissa. Ja kun usko totuuden pyhään henkeen on kasvanut uskoksi poikaan ja isään, synnyttää tämä usko ns. salaisen tiedon.

JUMALAN VALTAKUNTA.

65. Mikä on jumalan valtakunta?

Jumalan eli taivasten valtakunta on se henkemme salainen kuningaskunta, jossa isä on hallitsijana. Kuo-levaiselle silmälle näkymättömänä todellisuutena se on kaikkien niiden elävien olentojen, ihmisten, enkelein, ym. pyhä yhteys eli veljeskunta, jotka isän tahtoa riemulla noudattavat.

66. Missä on jumalan valtakunta?

Jeesus sanoi: ei jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: katso, täällä se on, tahi katso tuolla; sillä katso, jumalan valtakunta on teidän sisäsänne.

67. Onko se meissä jokaisessa?

Tavallaan, mutta me emme ole siinä.

68. Kuinka me siihen pääsemme?

Jeesus sanoi: ”kaita on tie ja ahdas on portti, joka elämään vie”. Jumalan valtakunnan portti avautuu ai-noastaan sille, joka sitä etsii, joka uskoo pyhään henkeen ja jota pyhä henki auttaa.

69. Tuleeko meidän etsiä jumalan valtakunta?

Tulee, emmekä me ihmisinä muuta voi tehdä. Jumalan valtakunnassa on totuus, täydellisyys ja

elämä. Ihmisinä emme saata olla ilman näitä; järkevinä olentoina kaipaamme totuutta, siveellisinä täydellisyyttä ja henkiolentoina ikuista elämää. Jollemme jumalaa etsi, emme löydä rauhaa mistään.

70. Minkätähden sanotaan jumalan valtakuntaa kuningaskunnaksi, jossa isä hallitsee?

Sentähden, että isän tahto on siinä ainoana määrävänä lakina, jota kaikki tottelevat.

71. Mikä on isän tahto?

Isän tahto on totuutta ja rakkautta. Jeesus on kuvannut sitä käskyissään.

72. Tapahtuuko isän tahto aina?

Tapahtuu taivasten valtakunnassa, mutta ei maan päällä, niin kauan kun eivät ihmiset tahdo sitä noudattaa.

73. Eikö isä hallitse maan päällä?

Ei välittömästi. Jeesus opettaakin meitä rukoilemaan: ”tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä, niin kuin se tapahtuu taivaissa”. Hänen seuraajiensa tehtävä on jouduttaa taivasten valtakunnan tuloa näkyväisessäkin maailmassa; sentähden he rukoilevat: ”tulokoon sinun valtakuntasi”.

74. Miksi Jeesus sanoo: ”ei yksikään varpunen putoa maahan isänne sallimatta?” Eikö se merkitse, että jumalan tahto tapahtuu maan päälläkin?

Se merkitsee juuri niinkuin sanotaankin, että isä sallii kaiken tapahtua. Isä ei vastusta kärsimystä eikä pahaa. Isä on luopunut välittömästä vallasta luonnon yli: hänen tahtonsa ilmaisijana ovat luonnon lait; hän on myös luopunut välittömästä vallasta ihmiselämän

yli: hänen tahtonsa salapukuisena ilmaisijana siinä on sallimus ja kohtalo, jonka kädessä kärsimys on ihmisten opettaja. Mutta isän oma tahto ei toteudu välittömästi muualla kuin jumalan valtakunnassa (joka ei ole paikallinen, vaan aatteellinen todellisuus).

75. Eikö jumalan valtakunnassa ole kärsimystä?

Ei. Jumalan valtakunta on sinään autuutta ja rauhaa.

76. Vapautuuko ihminen kärsimyksistä astuessaan jumalan valtakuntaan?

Ei heti, eikä kokonaan, ennenkuin kaikki ihmiset ovat ottaneet vastaan jumalan valtakunnan. Jokaisella ihmisellä on kohtalonsa eli ristinsä; mutta sen sijaan, että ihminen ennen nurkui kohtalooan, hän tultuaan taivasten valtakuntaan ilolla ja kiitollisuudella kantaa ristiään. Risti estää häntä täysin vapaasti täyttämästä isän tahtoa, mutta samalla se auttaa häntä pysymään nöyränä ja kärsivällisenä ja alati pyrkimään.

77. Mikä on risti?

Osaksi ihmisen ulkonainen kohtalo maailmassa, osaksi hänen omat heikkoutensa, vikansa ja syntinsä. Niitä on kaikkia kannettava ilolla ja samalla seurattava Jeesusta.

78. Vähenevätkö kärsimykset aikaa myöten?

Ne voivat joko vähetä tai enetä riippuen siitä, paljonko kärsimystä on ihmisen kohtalossa hänen menneiden elämiensä seurauksena ja paljonko voimaa hänellä on niitä kantaa. Voimakashenkinen ihminen ottaa suuret taakat päällensä. Mutta varma on, että henkilökohtaiset kärsimykset kerran loppuvat.

79. Henkilökohtaiset? Eivätkö kärsimykset yleensä loppu?

Kun ihminen ei enää kärsi omien syntiensä tähden, hän ottaa toisten synnit päälleen ja kärsii toisten puolesta. Mutta silloin hänen kärsimyksensä on Kristuksen kärsimystä, ja sen kärsimyksen salaisuus on autuus.

80. Koska sitten kärsimykset yleensä loppuvat?

Kun maan päällä on toteutunut jumalan valtakunta.

81. Millä tavalla se toteutuu?

Kun ihmiset noudattavat Jeesuksen elämän ohjeita ja elävät hengessä isän yhteydessä, täyttäen hänen tahtonsa pienimpiäkin vivahduksia. Kun ei enää suututa eikä vihata, ei himoita, ei valehdella, ei harjoiteta väkivaltaa, ei käydä sotia, ei tuomita, ei vangita, ei varasteta, ei tapeta, — sanalla sanoen, kun pahalla ei enää ole valtaa ihmisten yli.

82. Tuleeko semmoinen aika koskaan?

Tulee epäilemättä. Yksitellen ihmissielut vuosisatojen vierieissä siihen valmistuvat.

83. Ihmiset ovat erilaisia: toiset ovat kovin huonoja ja kehittymättömiä. Ehtivätkö hekin muuttua ja parantua ennen maailman loppua?

Aika on pitkä ja elämä on ankara koulu. Mutta ne, jotka eivät ota ajasta vaarin, saavat yrittää jossain toisessa maailmassa. Jeesus sanoi: ”isäni kodissa on monta asuntoa”.

84. Mutta eikö Jeesus sanonut, että ”vain harvat ovat valitut”?

Sanoi, ja hän tarkoitti sillä, että kunakin maailman hetkenä on vain harvoja, jotka etsivät ja todella löytävät jumalan valtakunnan. Sillä vaikka monet ovat ”kutsutut” hengessään etsimään, eivät kaikki jaksakaan ponnistaa siihen saakka, että portista sisälle pääsisivät.

85. *Onko heidän yrityksensä siis mennyt hukkaan?*

Ei, sillä seuraavassa elämässä heidän henkinen voimansa on suurempi: ehkä he silloin jo löytävät!

86. *Koska jumalan valtakunta kerran toteutuu maan päällä, onko se siis ”jumalan suunnitelma” eli ”aikakausien suunnitelma” maailman ja ihmiskunnan hyväksi?*

On. Taivaat ja maat muuttuvat uudeksi, kun ihmisten hengissä ja sydämissä tapahtuu jumalan valtakunnan tulemus. Tätä ”jumalan lasten eli poikain ilmestymistä”, kuten apostoli sanoo, ”odottaa huokailleen koko luomakunta”.

87. *Onko tietoa ajasta, milloin se tapahtuu?*

Isä yksin tietää hetken. Mutta se tapahtuu, kun kuolema uhkaa maapalloa, ja kaikki ne sielut, jotka eivät silloin ole valmistuneet, erotetaan muusta ihmiskunnasta ja siirretään toiseen taivaankappaleeseen; jäljelle jäävät ne, jotka jo ovat jumalan valtakunnan kansalaisia tai ovat siksi tulemaisillaan.

88. *Onko silloin elämän päämäärä tai tarkoitus saavutettu? Onko kaikki nyt lopussa?*

Kaukana siitä. On vain saavutettu maapallon tarkoitus, kun siitä on tehty totuuden ja rakkauden paraatiisi. Ihmisen elämä on ikuinen. Kaikki mitä ihminen on voittanut viisaudessa ja kokemuksessa, voimassa ja

rakkaudessa, se on hänellä käytettävänä niissä uusissa tehtävissä ja töissä, mitkä häntä odottavat.

89. Onko siis aina vaan työtä ja työtä?

Työtä tietenkin, mutta lepoa myös aina. Mitä elämä olisi ilman työtä ja tehtävää? Työssä on ihmisen tyydytys ja rakkaudessa hänen onnensa. Eikä lepo tunnu levolle, ellei se seuraa työtä ja ponnistusta. Tämä on puhuttu kuolevaisten kielellä, sillä ikuisessa elämässä on työ ja lepo yhtä ainoata harmoniaa, joka jakautuu vain ajassa.

90. Isä-meidän rukouksessa Jeesus käskää meidän rukoilemaan jokapäiväistä leipää. Kuuluuko leipäkin jumalanvaltakunnan tulemiseen?

Kuuluu, sillä leivällä ei tarkoiteta aineellista leipää, jota hankitaan työllä. Rukouksessa mainittu leipä on sielumme ravinto. Rukoilemme isältä, että joka päivä saisi tapahtua semmoista, joka muistuttaa meille, ketä olemme ja mikä on elämämme tarkoitus, ettemme nukkuisi henkiseen uneen ja laiskuuteen.

91. Rukouksessa pyydetään myös, että isä antaisi meille anteeksi syntimme. Tarkoitetaanko sillä, että isä poistaisi meiltä ne kärsimykset, jotka aiheutuisivat synneistämme ja rikoksistamme?

Ei. Sillä tavalla ei isä saata antaa meille anteeksi. Kärsimyksemme, ristimme saamme kantaa. Rukous on lausuttu meidän kannaltamme, kun jo olemme hengessämme tietoisia isästä. Rukoilemme, että suhteemme isään ei rikkoontuisi. Milloinka se sitten voisi rikkoontua? Silloin, jos emme itse antaisi toisillemme anteeksi. Sentähden rukous kuuluukin: ”anna meille

meidän syntimme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi velvollisillemme”. Edellytys on, että me annamme anteeksi. Silloin voimme odottaa, että isä rakkaudessaan kääntää kasvonsa meidän puoleemme ja unohtaa, kuinka heikkoja, epätäydellisiä ja syntisiä olemme.

92. Rukouksessa pyydetään myös: ”älä johdata meitä kiusaukseen”. Johtaako isä meidät kiusauksiin?

Ei. Parempi sanamuoto olisi: ”älä anna meidän sortua kiusauksiin”. Niin ranskalainen kirkko on lauseen ymmärtänytkin. Isähän juuri auttaa meitä voittamaan kiusauksia ja päästää meidät pahasta.

93. Mitä on rukous? Onko käytettävä isä-meidän-rukouksen sanoja aina?

Rukous ei ole sanoissa, vaan mielen keskityksessä ja sielun tunnelmassa. Rukous on henkinen ponnistus. Rukous on tahtoa totuuteen, täydellisyyteen ja ikuiseen elämään. Rukous ei ole ajallisten ja ulkonaisien anomista itselleen, vaan sielun kaipuuta jumalan luo. Rukous on henkistä seurustelua isän kanssa. Rukous on mysterio.

JUMALANPALVELUS JA SAKRAMENTIT.

94. Mikä on kristityn jumalanpalvelus?

Kristillistä jumalanpalvelusta on kaikki tietoinen ja tajuinen elämämme uskossa, joka elämä kehittyy, laajenee ja syvenee, sitä myöten kuin edistymme uskossa ja salaisessa tiedossa; se on ulkonaista, mikäli se

ilmenee sanoissamme ja toimissamme näkyväisessä maailmassa ihmisten kesken, ja sisäistä eli salaista, mikäli se vain on kanssakäymistä hengessä isän kanssa tai muuten tapahtuu näkymättömässä maailmassa.

95. Mikä on ulkonainen jumalanpalvelus?

Ulkonainen jumalanpalvelus on kahta laatua: yleinen ja erikoinen.

96. Mikä on yleinen?

Yleinen ulkonainen jumalanpalvelus on sitä, että usko meitä elähyttää kaikissa maallisissa toimissamme: työssämme ja virkistyksissämme, velvollisuuksien suorittamisessa ja kohtalon määräämien tuskien ja kärsimysten kestämisessä, seurustelussa ihmisten kanssa, heitä tai eläimiä tai muuta luontoa auttaessamme ja apua vastaanottaessamme, sanalla sanoen ristiä kantaessamme ja hyvien töiden ruusuja tielle siroitellessamme, elämämme sekä arki- että juhlahetkinä.

97. Mikä on erikoinen ulkonainen jumalanpalvelus?

Sekin on kahta laatua: julkinen ja eristetty.

98. Mikä on julkinen?

Erikoinen ulkonainen jumalanpalvelus julkisessa muodossaan on kaikki varsinainen propagandatyö jumalan valtakunnan uskon ja tiedon levittämiseksi, puheissa ja esitelmissä, kirjeissä ja kirjoituksissa, kirjallisilla, taiteellisilla ja tieteellisillä keinoilla, lasten ja nuorten kasvatuksessa y.m.

99. Uskovaiset kristityt ovat enimmäkseen tuominneet taiteet, soiton, laulun, tanssin, kuvaama- ja näytelmätaiteet, samoin kuin runouden ja kaunokirjalli-

suuden ”jumalattomiksi” ja uskoa vastustaviksi. Ovatko he erehtyneet?

Ovat. He eivät ole tienneet, mitä usko on. Taide on jumalallinen itsessään, ja jollei sitä käytetä alhaisiin tarkoituksiin, vaikuttaa se ihmissieluun kohottavasti. Ollakseen varsinaisessa merkityksessä jumalanpalvelusta sen tietenkin täytyy olla totuutta etsivän ihmisen luomaa, jolloin se samalla on pyhän hengen inspiroimaa.

100. Ketkä taiteen avulla erikoisesti palvelevat jumalaa, luojat ja esiintyjät vaiko yleisö, joka nauttii?

Molemmat, mutta ennen kaikkea ne, jotka työn ovat suorittaneet tai esiintyessään suorittavat, sillä he ovat taiteen ”pappeja” ja ”papittareja”. Heidän uskonsa ja intonsa, heidän kykynsä ja rakkauensa herättää katsojissa, kuulijoissa, lukijoissa samoja tunteita ja ajatuksia, jotka heitä itseäänkin elähyttävät. Sentähden heidän työnsä, jos ovat jumalan valtakunnan lapsia tai siihen pyrkivät, voi olla suurta propagandatyötä uskon ja tiedon hyväksi. Ja uskon sankareille kaikki taiteet ja tieteet ovat luonnollisia ilmaisumuotoja, kullekin kykynsä ja taipumustensa mukaan.

101. Onko oikea taide siis uskon palvelija? Eikö taide itsessään ole pyhä? Eikö tämä alenna taiteen arvoa?

Ei, sillä mikä on itsessään pyhä taide? Taide ei ole taide, ellei se palvele kauneutta. Mutta kauneutta ei ole ilman totuutta, siis tosi taide palvelee totuutta. Ja uskon elämä on totuudessa. Kaikki suuri taide on aina palvellut jumalaa.

102. Mikä on eristetty jumalanpalvelus?

Erikoista ulkonaista jumalanpalvelusta eristetyssä muodossaan ovat semmoiset kokoukset, joita tosikristityt pitävät osaksi puhein ja keskusteluin, osaksi määrätyin juhlamenoin, kirkollisin eli sakramentaalisin toimituksin vahvistaakseen ja valistaakseen toisiaan.

103. Mitä ovat sakramentaaliset toimitukset?

Sakramentaaliset toimitukset eli sakramentit ovat tässä tapauksessa symbolisia eli vertauskuvallisia toimituksia, jotka kuvaavat sisäisiä mysteριοita.

104. Mitä ne ovat?

Niitä on evankeliumein mukaan kaksi: kaste ja pyhä ehtoollinen.

105. Mikä on kaste?

Kaste on vertauskuvallinen toimitus, joka muistuttaa vasta kääntynyttä ja herännyttä veljeä sekä teroit-
taa hänen mieleensä, että hän nyt on astunut totuuden etsijän tielle, jonka askelia totuuden pyhä henki tulee ohjaamaan ja inspiroimaan, ellei hän itse kadota yhteyttänsä sen kanssa.

106. Voidaanko lapsia kastaa?

Siinä tapauksessa, että lapsi on herännyt ja sitä pyytää, — ei muuten.

107. Mikä on pyhä ehtoollinen?

Pyhä ehtoollinen on vertauskuvallinen toimitus, joka muistuttaa kastettua totuuden etsijää ja kristittyä, että jumalan valtakunta on lähestynyt ja että ne, jotka ovat portista sisälle menneet, elävät ainaisessa rakkau-
dessa keskenään.

*108. Ovatko sakramentit yksinomaan vertauskuvallisia? Eivätkö ne pyhinä toimituksina vaikuta nosta-
vasti ja puhdistavasti uskovan kristityn sieluun?*

Vaikuttavat, koska kaikissa pyhissä juhlamenoissa on ns. magiaa, mutta niiden vaikutus riippuu suureksi osaksi suorittajista ja osanottajista. Sentähden ne eivät voikaan olla julkisia toimituksia.

109. Eikö sakramenteilla ole muuta merkitystä kuin tämä juhlamenollinen?

On kylläkin. Molemmilla sakramenteilla on, paitsi vertauskuvallinen eli juhlamenollinen, myös julkinen ja salainen merkityksensä.

110. Mikä on julkinen merkitys?

Sakramentin julkinen merkitys on siinä, että se korottaa usein uudistuvan inhimillisen toimituksen pyhäksi vertauskuvaksi eli sakramentiksi.

111. Millä tavalla?

Joka kerta kun ihminen peseytyy, voi hän tehdä toimituksesta sakramentin muistamalla, että samoin kuin vesi puhdistaa hänen fyysillisen ruumiinsa, samoin totuuden pyhä henki puhdistaa hänen ajatuk-
sensa, tunteensa ja tekonsa. Ja joka kerta kun ihminen syö, voi hän tästä ruumillisesta toimituksesta tehdä sakramentin muistamalla, että samoin kuin jumalallinen elämä luonnossa uhrautuu hänen ajallisen olemassaolonsa ylläpitämiseksi, samoin jumalallinen elämä hänessä tahtoo rakkaudessa palvella kaikkien elävien olentojen henkistä nousua.

112. Mikä on sakramentin salainen merkitys?

Salaisessa merkityksessään sakramentti on henkinen tapahtuma, joka kohtaa tosi kristittyä sisäisen elämän tiellä.

113. Mikä tällöin on kaste?

Salaisessa merkityksessä kastetuksi tulee pyhän hengen inspiroima totuuden etsijä siioin, kun isä tunnustaa hänet pojakseen samoin kuin isä tunnusti Jeesuksen pojakseen Jordanin luona.

114. Johannes kastoi Jeesuksen. Tapahtuuko totuuden etsijälle samoin?

Ei ulkonaisesti. Kaste on salainen tapahtuma, joka tapahtuu näkymättömässä maailmassa ikäänkuin tunnustukseksi isän puolelta siitä, että kristitty on koko sielullaan ja sydämellään etsinyt totuutta ja vilpittömällä hartaudella elänyt Jeesuksen käskyjen ja neuvosten mukaan. Mutta kasteen jälkeen ihminen on jäsen eli lapsi jumalan valtakunnassa.

115. Entä pyhä ehtoollinen?

Salaisessa merkityksessä ottaa pyhään ehtoolliseen osaa se isän poika eli jumalan valtakunnan lapsi, joka vapahtajana omassa maailmassaan saa lunastaa menneet mumistuksensa voidakseen astua ihmisten keskeen tietäjänä ja auttajana, jonka kädessä on taivaan valtakunnan avaimet.

116. Tämä on vaikeatajuista?

Se onkin mysterio, joka vasta kokemalla ymmärtää. Sekin tapahtuu näkymättömässä maailmassa.

117. Onko missään seurakuntaa tai kirkkoa, joka tällaisella tavalla palvelee Jumalaa ja hoitaa sakramenteja?

Ruusu-Risti-veljeskunnan tempeleissä näitä menoja noudatetaan.

118. Missä niitä tempeleitä on?

Näkymättömässä henkimaailmassa ainoastaan — ainakin toistaiseksi.

119. Eikö niitä aiota perustaa näkyväiseen maailmaan?

Se riippuu ajasta ja ihmisistä. Vanhemmat veljet pysyvät pakosta salassa ja toimivat korkeammilla tasoilla.

120. Ovatko nuo ”vanhemmat veljet” siis henkilöitä?

Toiset ovat jättäneet fyysisen ruumiin, mutta toiset elävät ruumiissa niinkuin me. Veljeskunnalla on jäseniä sekä ”elävien” että ”kuolleiden” kesken.

121. Missä noita Ruusu-Risti-veljiä on?

Siellä täällä ympäri maailmaa.

122. Saako heitä nähdä ja tavata?

Kyllä, mutta kukaan ei heitä tunne, jos hän ei itse ole veljeskunnan jäsen.

123. Ovatko kaikki Ruusu-Risti-veljet jumalan valtakunnan lapsia eli jäseniä?

Ovat.

124. Onko Ruusu-Risti-veljeskunta sama kuin valkoinen veljeskunta, josta teosofiset kirjat puhuvat?

On, vaikka näkyy olevan liikkeellä vääriäkin käsitteitä siitä, mitä valkoinen veljeskunta on. Valkoinen veljeskunta seuraa Kristuksen jälkiä sekaantumatta välittömästi maailman politiikkaan ja hyväksymättä

väkivaltaisia keinoja ihmiskunnan ”nostattamiseksi” ja kansojen ”vapauttamiseksi”.

KOSKA TULEE UUSI OPETTAJA.

Mutta miksikä nykyaikana monet ihmiset niin hartaasti odottavat joko maailmanopettajan tai Kristuksen tuloa? Eivät ainoastaan Idän Tähtien jäsenet sitä tee. On kristittyjen kesken, on toisten teosofisten seurojen jäsenissä paljon ihmisiä, jotka vahvasti uskovat meidän elävän murrosajassa, suurten tapahtumain kynnyksellä, uuden sivistyksen aamuruskossa. Onko heidän uskonsa tuulesta temmattu?

Ei suinkaan, mikäli se koskee uuden kulttuurin nousua. Siksi monet merkit viittaavat siihen, että nykyisissä olosuhteissa on jotain vanhaa ja kulunutta, ettei tarvitse epäillä yhteiskuntien vähitellen muuttavan muotojaan. Uskonnollisella alalla on myös odotettavissa suuria mullistuksia, sillä ihmiskunta alkaa herätä lastenkamariunelmistaan ja ymmärtää elämää käytännöllisemmin, järkevämmiin ja totuudenmukaisemmin. Kaikille kirkkoille ja lahkoille alkaa vähitellen kirkastua luonnollinen ja yksinkertainen totuus, että jumala, elämä on yksi ja ihmiset kaikki hänen lapsiaan, siis keskenään veljiä henkisesti.

Mutta tämä ei ole vielä samaa kuin jonkun maailman opettajan odotettu tulo. Sillä tähän uskonnolliseen uudestisyntymiseen ei välttämättä tarvita erikoista uutta opettajaa. Se on jo pantu alulle. Se on jo käynnissä maailman kaikissa uskonnoissa ja kirkkoissa.

Ihmiskunta itse sitä kaippaa ja uudistus lähtee ihmisten omista sydämistä. Jos henkistä sysäystä ulkoapäin tämän työn yhteydessä ajattelempa, älkäämpa silloin unohtako teosofista liikettä ja madame Blavatskyä. Madame Blavatsky antoi muodon ja sanan nykyajan sisäiselle kaipuulle. Hänen uhrityönsä pani suuren uskonpuhdistuksen lumipallon kiertämään.

Hän oli tavallaan aikamme suuri opettaja. Älkäämpa asettuko vanhojen juutalaisten kannalle, jotka odottivat messiastaan senkin perästä, kun hän jo tuli. He eivät ottaneet messiasta vastaan, vaan yhä odottavat hänen tulevan. Älkäämpa tehkö niin. Ymmärtäkäämpa, että valkoinen veljeskunta jo lähetti sanansaattajansa, vaikka maailma ei häntä käsittänyt, ja koettakaampa me oppia käsittämään ja sulattamaan hänen sanomaansa ihmisten ja kansojen veljeydestä, uskontojen jumalallisesta alkuperästä, ihmishengen kuolemattomuudesta ja korkeasta tulevaisuudesta jne.

Tällä kristosofi ei tarkoita, että madame Blavatsky olisi ollut mikään palvottava vapahtaja. Hän oli jalo ja valistunut ihminen, joka oli käynyt koulua viisauden mestarein luona, ja hän tunsi Kristuksen omassa sydämässään. Mutta kun Jeesus Kristus kerran sanoi: ”mitä sinä kutsut minua hyväksi? Ei ole kenkään hyvä paitsi yksin Jumala”, — niin kuinka madame Blavatsky enemmän kuin kukaan toinen ihminen odottaisi suitsutusta ja kunnianimityksiä niiden puolelta, jotka ymmärtävät hänen työnsä suuruuden ja merkityksen?

Ihmiskunnan suuri henkinen lunastustyö*) pantiin alulle silloin, kun jumalan henki valtasi Jeesuksen sydämen ja mielen ja teki hänestä Kristuksen. Kaikki myöhempi henkinen lunastustyö on palaamista Kristuksen luo. Sentähden kaikki valkoisen veljeskunnan lähettiläät aina viittaavat siihen Kristukseen, jonka täytyy syntyä meidän ihmisten sydämissä ja joka täydellisenä ilmeni Jeesuksessa Kristuksessa. Sentähden madame Blavatskykin sanoma oli läpeensä mystillisen Kristuksen sanoma.

Madame Blavatsky ilmoitti, kuten muistamme, että kunkin vuosisadan lopulla lähettiläs saapuu maailmaan valkoisen veljeskunnan puolelta. Kahdeksannellatoista vuosisadalla tämä lähettiläs oli varsinaisesti kreivi de Saint-Germain, vaikka hänellä oli apulaisinaan paljon parjattu Gagliostro y.m. Yhdeksännellättoista vuosisadalla oli lähettiläänä Blavatsky. Ja ken tämän vuosisadan lähettiläs on oleva, sen näkevät ne, jotka elävät vuoden 1975 jälkeen.

Tämä tuleva sanansaattaja saattaa olla suuri opettaja, jos maailma on paremmin kuin ennen osannut käyttää hyväkseen mestarien taholta tullutta henkistä vuodatusta.

Merkit viittaavat, kuten sanottu, siihen. Ennen kuumalummattomalla voimalla leviävät aatteet ihmisten kesken. Ne eivät ole enää filosofista korutavaraa vain,

---

*) Sanon ”henkinen”, sentähden että järjen lunastustyö alkoi silloin, kun maanasaputrat eli ihmisyksilöiden korkeimmat minät ruumistuivat Lemurialla ja Atlantiksella (ns. ”toinen luominen”).

ne vastaavat todella ihmissielujen kaipauksia ja vaatimuksia. Elämme murrosajassa ja toivoa on, että ihmiskunta sulattaa laajemmassa mitassa valkoisen veljeskunnan sanoman, jos kohta tällä hetkellä vielä pimeältä näyttää.

On sentähden ajateltavissa, että syntyy joukkoomme sieluja, jotka antavat teosofisten totuuksien tunkea luihin ja ytimiin ja siten kasvavat opettajiksi ihmiskunnalle. Heidän suotuisa karmansa tarjoaa heille tällaisen tilaisuuden, jos maailma on valmis heitä kuuntelemaan. Voimme odottaa tällä vuosisadalla useampia suuria neroja eri aloilla, jotka valkoisen veljeskunnan, so. Kristuksen hengessä tulkitsevat elämän tarkoitusta sanoin, sävelin, kuvin ja värein.

Jos siten saamme teosofiset ja kristosofiset totuudet vaikuttamaan yksilöiden ja yhteiskuntain elämään, kuinka paljon onnellisemmassa asemassa onkaan silloin oleva kahdennäkymmenennen vuosisadan mestarilähteläs verrattuna Saint-Germainiin ja Blavatskyyn! Hänen ehkei silloin tarvitse pukeutua — ei hienon ja sivistyneen hovimiehen eikä loistavilla kyvyillä varustetun seikkailijan muotoon, — vaan ehkä hän kirkkaammin ja puhtaammin saa esiintyä sinä mikä hän on: kuolemattomuuden valtakunnasta koitoisin olevana opettajana.

Mutta ettei uuden opettajan tulo ole odotettavissa vielä tällä hetkellä, siitä meillä on sekä H. P. Blavatskyn sanat ”Teosofian Avaimessa” että hänen vakuutuksensa oppilailleen: ”älkää luulko, että mestarit lähettävät ketään maailmaan ennen vuotta 1975”.

LOPPUSANA.

Kokenut ja lukenut kristosofi joutuu omituiseen asemaan. Hänen ystävänsä ja tuttavansa lukevat hänet milloin kristillisten uskovaisten, milloin epäilijöiden ja kieltäjien joukkoon. Joskus hänestä itsestäänkin saattaa tuntua, että jokin hänen havaintonsa tai löytönsä antaa tukea suorastaan sokealle uskolle. On sentähden hyödyllistä, jopa välistä välttämätöntäkin, että hän silloin tällöin tekee tiliä itselleen omasta kannastaan, pitäen selvänä silmäinsä edessä, mikä hänen löytämänsä totuus on.

”Koska sinä nyt uskot”, sanoo hänelle jokin hänen ystävänsä, ”että Jeesus syntyi ajanlaskumme alussa eikä sata vuotta varhemmin, asetut kirkonopin kannalle ja puolustat sitä niitä salatieteilijöitä vastaan, jotka toisin väittävät. Eikö tämä ole epäviisasta ja uhkarohkeata? Eikö pesäero sokean uskon ja salaisen tiedon välillä olisi selvempi, jos kirkko kokonaan olisi erehtynyt Jeesuksen syntymän suhteen?”

”Ajatteletpa omituisella tavalla, rakas ystävä”, vastaa kristosofi, ”jos luulet tuommoisten utilististen eli hyötyperusteisten näkökohtien tulevan kysymykseen totuutta etsittäessä. Ei totuuden etsijä kysy, onko totuudesta vahinkoa toiselle tai toiselle ihmisryhmälle. Hän tietää, että totuudesta ei voi olla muuta kuin hyötyä ihmiskunnalle yleensä. Siis jättäkäämme tuommoiset ajatukset. Mitä taas siihen tulee, että Jeesuksen syntymävuosi puolustaisi toista tai toista uskonoppia, en näe syytä semmoiseen pelkoon. Mitä sem-

moisella historiallisella seikalla on tekemistä uskon kanssa? Uskotko sinä esim., että isäsi kuoli v. 1899? Et — sillä sinä sen tiedät; sinun ei tarvitse sitä uskoa. Historiallisia tosiseikkoja ei uskota; ne joko tiedetään tai ollaan tietämättä. Ja koska ne ovat fyysillisiä tapahtumia, voidaan myös fyysillisesti todistaa. Jeesuksen syntymävuosi ei ole mikään uskon asia. Jos Jeesus on elänyt fyysisessä maailmassa, täytyy siitä olla fyysillisiä muistomerkkejä, fyysillisiä todistuksia; ellei niitä olisi, jäisi hänen elämänsä paljaaksi myytiksi eli taruksi. Mutta jos niitä on, silloin täytyy myös olla määriteltävissä aika, jolloin hän eli, eikä tämä voi olla sattuman, otaksuman tai mielivallan varassa. Ei hyväntahtoisen suvaitsevaisesti saata sanoa: onhan yhdentekevää, koska Jeesus eli; hän on maailman vapahtaja ja siinä kyllin! Sillä tavalla ei saata puhua historiallisen todellisuuden kannalta, jos kohta saattaakin mystillisen Kristuksen kannalta. Mystillinen Kristus ikuisena todellisuutena on aina ollut ja on ajasta riippumaton. Mutta mystillisen Kristuksen ilmeneminen ihmiskunnassa on suuresti riippuvainen historiallisesta Jeesuksesta. Sangen vähän hänestä tiedämme ulkopuolella sen, mitä evankeliumit kertovat, mutta harvatkin tiedossamme olevat tosiseikat todistavat hänen eläneen ajanlaskumme alussa. Tämä on siis historiallista tietoa, mutta mitä tekemistä sillä on esim. kirkonopin kanssa?”

”Onhan niin paljon, että kun se kerran vahvistaa kirkonoppia yhdessä kohden, miksei se tekisi sitä toisissakin? Ehkä Jeesuksen Kristuksen uhrikuolema

sovitti maailman synnit, niinkuin kirkko opettaa? Ehkä ns. lunastusoppi onkin perusteiltaan oikea?”

”Vai siihenkö sinä tähtäsitkin? Ota silloin huomioon, rakas ystävä, että lunastusoppi ei kuulu fyysillisten ja historiallisten tosiseikkojen alalle. Lunastusopin yhteydessä voidaan puhua fyysillisestä tapahtumasta, voidaan viitata historialliseen tosiseikkaan ja väittää, että lunastus tapahtui silloin, kun Jeesuksen veri vuoti Golgatalla. Mutta siinä kaikki. Historiallisesti voi olla totta ja tulla todistetuksi, että Jeesus kuoli ristinpuulla Golgatalla, mutta lunastus ei saata tulla fyysillisen historiallisen tutkimuksen esineeksi. Historiallinen ristinpuolema ei todista mitään lunastuksesta. Koko kysymys sovituskoulemasta liikkuu toisella alalla. Sen hyväksyminen tai hylkääminen, yleensä sen arvosteleminen, riippuu toisenlaisista edellytyksistä”.

”Puhupa niistä vähäsen”.

”Ensinnäkin meillä on sen filosofiset ja psykologiset edellytykset. Koska se on oppi, näkökanta, elämänymmärrys eikä tosiseikka, jota historiallisesti voidaan todistaa, täytyy meidän lähestyä sitä järjen ja psykologisen kokemuksen kannalta. Mitä järkemme sanoo? Sillä tavalla esitettyinä kuin kirkko sen esittää, on se järjetön ja mahdoton oppi. Se on järjetön, koska se edellyttää, että jumala olisi paholainen, joka tuomitsisi luomansa elävät ja tajuiset olennot ikuisen kadotukseen. Se on mahdoton, koska kehityksen hitaasti toimiva laki vallitsee maailmassa ja ihmiskunnan itsekkyyden ja pahuuden ylen hitaasti, askel askeleelta vähitellen tulee voitetuksi. Mitään äkkinäistä pelastusta

pahasta ei ole saatu aikaan, ja mitään sovitusta ole-
mattoman jumalallisen tyrannin kanssa ei ole tarvittu
aikaansaada. Jällelle jäävät psykologiset edellytykset.
Mitä nyt sanoo ihmisten uskonnollinen kokemus, jo-
hon papit ja uskovaiset aina viittaavat? Se todistaa,
että uskon kautta Jeesukseen Kristukseen ja hänen
uhrikuolemaansa ihminen saavuttaa rauhan sielus-
saan. Mutta mistä syystä tämä ihmisen sielullinen
kääntymys ja uudestisyntyminen todistaisi sitä tai tätä
Golgatan sovituskuoleman suhteen? Eihän se saata to-
distaa muuta kuin että ihminen on sisässään joutunut
— jos kuinka vaillinaiseen — kosketukseen elävän,
mystillisen Kristuksen kanssa? Keino, millä hän jou-
tui, tie, jota pitkin hän joutui tuohon pieneen koske-
tukseen, oli toinen asia. Jos keino olisi muodollisesti
yksi, silloin voitaisiin väittää, että se olisi muodolli-
sesti tosi; mutta keinoja on muodollisesti monta.
Päästäkseen kosketukseen Kristuksen kanssa ihmisten
ei tarvitse uskoa Golgatan verikuolemaan. Pikemmin
voisi sanoa, että sovituskuolemaan uskomisen sen
karkeassa muodossa estää ihmistä syvemmin yhty-
mästä Kristukseen. Usko se kyllä vie ihmistä Kris-
tuksen läheisyyteen, mutta usko voi olla uskomista
isän jumalan rakkauteen tai ihmiskunnan tulevaan
täydellisyyteen tai ihmisyksilön pitkään kehitykseen
jälleensyntymisen avulla tms. Ja kaikista pätevin
tie mystillisen Kristuksen luo on tietysti se, jonka
Jeesus Kristus itse meille osoitti. Sillä ei ole mitään
tekemistä lunastusoppien tai muiden oppien kanssa,
sillä se kohdistuu yksin siihen neuvoon ja kehoituk-

seen, minkä Jeesus antoi opetuslapsilleen: seuraa minua elämässä, täytä minun käskyni, usko, että isä puhuu minun kauttani. Kristosofina olen sillä kannalla, että lunastus- ym. opit ovat älyllis-siveellisiä herätyskeinoja, joiden vaikutus ja teho on mennyt hukkaan, elleivät ne ole vieneet niihin uskojaa evankeliumein Jeesuksen, hänen elämänsä ja oppiensä luo. Lähempänä Kristusta on silloin buddhalainen, joka uskollisesti seuraa oman mestarinsa jälkiä. Sillä jos hän tutustuu kristillisiin evankeliumeihin, huudahtaa hän iloisesti: Jeesus Natsarealainen näkyykin opettavan samaa kuin Buddha Gautama!”

”Aioinkin juuri kysyä toisista uskonnoista, ovatko niiden tunnustajat suljetut ulos mystillisen Kristuksen yhteydestä?”

”Eivät suinkaan. Mystillinen, — kosmillinen — Kristus, jumalan poika, isän jumalan täydellisyysajatus ihmisestä, on ollut olemassa maailman alusta saakka — ‘ennenkuin Abraham oli, olin minä’, — hän, isän helmassa oleva poika on inspiroinut kaikkia hengen sankareita, kaikkia vapahtajia, jumalanpoikia ja uskontojen perustajia. Mystillinen Kristus on ollut Konfutsen ja Laotsen, Krishnan ja Buddhan, Zarat-hustran ja Mooseksen, Orfeuksen ja Pythagoraan, Osiriksen ja Hermeksen, Odinin ja Väinämöisen, hän on ollut Atlantiksen muinaisten viisaiden takana. Sentähden he kaikki ovat opettaneet elämästä samaa, ytimeltään samaa. Kaikki ovat neuvoneet ihmistä luopumaan itsekkyydestä ja pahasta, pyrkimään hyvään, toteen ja oikeaan. Sentähden ei evankeliumienkaan

opetuksissa ole semmoista, jota ei voisi löytää vanhoista pyhistä kirjoista. Uskonnollis-historiallinen vertaileva tutkimus osoittaa tämän sangen selvästi. Historiallisena ilmiönä voidaan todistaa kristinopin polveutuneen vanhoista uskonnoista, joissa tavataan sekä sen opinkappaleet että siveyssäännöt. Kristinusko ei ole muuta kuin uusi tie ikuisen Kristuksen luo.”

”Mutta entä Jeesus? Olen ollut käsittävinäni, että sinä kristosofina asetat Jeesuksen erikoisasemaan. Eikö hän tee epookkia ihmiskunnan historiassa? Eikö hänen jälkeensä ihmisten suhde mystilliseen Kristukseen ole muuttunut?”

”Niin, Jeesus . . . Katso, rakas ystävä, sanon sinulle: se minkä kristosofi evankeliumeista löytää, se mikä hänelle jää kaikkien hänen kriittisten tutkimustensa jälkeen, se, mikä kohoaa hänen eteensä vertailevien uskontotutkimusten tuloksena, se on — Jeesus Kristus. Jeesus Kristus, hänen persoonallisuutensa, hänen jumalallinen ihmisyytensä on kristosofin kallis helmi, sillä Jeesuksen persoonallisuuteen sisältyy hänen elämänsä ja oppinsa. Emme täysin osaa seurata Kristuksen elämän ohjeita, ennenkuin ymmärrämme hänet itsensä. Viidet käskytkin jäävät meille ulkonaisiksi ojennusnuoriksi, ennenkuin tulemme osallisiksi Jeesuksen Kristuksen hengestä. Sentähden kristosofi pyrkii ymmärtämään Jeesusta ihmisenä kokonaisuudessaan; silloin Jeesuksen jumalallinen elämä — Kristus Jeesuksessa — samalla paljastuu hänelle. Ehkä lopputulos on sinun mielestäsi köyhä, kun kaikki totuuden etsiminen on vienyt vain yhden ihmisen löytämiseen!

Mutta rauhoitu: se ihminen sisältää itsessään kaikki jumalalliset mahdollisuudet. Hän ei ollut ainoastaan ihminen. Jordanin kasteessa hänestä tuli jumalan poika. Kosmillinen Kristus täytti hänen olemuksensa ennen kuulumattomalla tavalla, isän täydellisyyssajatus sai persoonallisen ilmennysmuodon, nyt ei jumala enää puhunut profeettansa suun kautta, nyt hän vaelsi maan päällä poikansa hahmossa, niin että ne, jotka näkivät Jeesuksen Kristuksen, näkivät samalla isän, ne, jotka kuulivat Jeesuksen Kristuksen puhuvan, kuulivat samalla isän äänen, — jos heillä oli silmät nähdä ja korvat kuulla. Ja vaikka Kristus Jeesus kulki näkyväisessä muodossa ympäri ainoastaan kolmen vuoden aikana opettamassa ja auttamassa, muodosti hänen esiintymisensä maapallollamme kuitenkin käännekohdan ihmiskunnan historiassa. Nyt täytyi maapallon aura äärettömän, sanomattaman voimakkailla inhimillisillä tunteilla ja ajatuksilla, jotka pyrkivät jumalan luo, totuuden luo, ikirakkauden luo, nostavilla, puhdistavilla, väsymättömillä pyrkimyksillä, jotka auttavat ihmistä hänen suurimman tuskansa hetkellä, jotka ymmärtävät ihmistä, lohduttavat häntä, näyttävät hänelle tietä oman itsensä voittamiseen. Ja vaikka Kristus Jeesus kuoli ristinpuulla kolmen vuoden jälkeen, elää hän lakkaamatta näkymättömässä maailmassa, henkimaailmassa, auttaen, rohkaisten, odottaen sydämemme antautumista. Ei hän ole ihmiskuntaa hylännyt. Missä kaksi tai kolme kokoontuu hänen nimessään, so. hänen hengessään, siellä hän on mukana. Missä yksikään ihmissielu elää hänen

käskyjensä täyttämässä, siellä hän seisoo sydämen kynnyksellä odottaen, että ovi aukenisi ja että hän saisi ottaa sielun ikuisen iloonsa ja autuuteensa.”

Helsinki 1953. T. A. Sahalan Kirjapaino Oy
Digitalisoitu näköispainos 2006